

دَقُومِ نُوطِ تَبَاهِيَانِي

شَيْخِ طَرِيقَتِ، أَمِيرِ أَهْلِ سُنَّتِ، بَانِي دَعْوَتِ إِسْلَامِي، حَضْرَتِ عَلَامَةِ مَوْلَانَا أَبُو بِلَالِ

مُحَمَّدِ الْيَاسِ عَطَّارِ قَادِرِي رَضْوِي

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ

پښتو ترجمه:
مجلس تراجم
(دعوتِ اسلامي)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

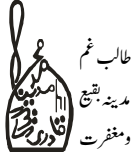
د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکېن دا لاندې دُعا لولئ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى خَه چَه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله جَلَّ جَلَالُهُ په مونږه د علم او د حکمت دروازې برسيره [يعني بيرته]

کړې او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگۍ والا!

(مستطرف ج ۱ ص ۴۰ دار الفکر بیروت)

(اول او آخر کښ یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

د رسالې نوم: دَقُومِ لُوطِ تَبَاهِيَانِي

..... اول ځل:

..... تعداد:

ناشر: مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ الْعَالَمِيَّةِ مَدِينِي مَرْكَزِ فَيْضَانِ مَدِينَه، بَابُ الْمَدِينَةِ كِرَاجِي.

مَدِينِي عَرَض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په بائډنډنگ کښ مخکښ وروسته لگیدلي وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ ته رجوع اوکړئ.

د قوم لوط تباہیانی

د شیخ طریقت امیر اَہْلِسُنَّت، بانئِ دَعْوَتِ اِسْلَامِی حضرت علامہ،
مولانا، اَبُو بِلالِ مُحَمَّدِ اِلِیاسِ عَطَّارِ قَادِرِی، رَضْوِی وَاَمْسَتْ بَرَکَاتُهُمْ الْعَالِیَہ د
بیان دا رسالہ ”قوم لوط کی تباہ کاریاں“ پہ اردو ژبہ کتب لیکٹی شوی ده.

مجلسِ تراجم (دَعْوَتِ اِسْلَامِی) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کتب د
وَس مناسب د ترجمہ کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمہ کتب
خه غلطی یا کمې، زیاتې اومومې نو ستاسو په خدمت کتب عرض دې چه
مجلس تراجم ته خبر وکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پیشکش:

مجلسِ تراجمِ دَعْوَتِ اِسْلَامِی

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران
پرائی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فہرست

- 1..... د قوم لوط تباہیانی
- 1..... د درود شریف فضیلت
- 1..... د ابراہیم خلیل اللہ ورارہ
- 2..... دُنیا کنبس د تولو نہ مخکنس شیطان بدفعلی وکرہ
- 2..... سَیِّدُنَا لُوط عَلَیْهِ السَّلَام پوهہ کرل
- 3..... پہ قوم لوط باندی لِرززونکی عذاب نازل شو
- 6..... کانرې وریسې لارو!
- 6..... خنزیر اغلام بازوی
- 7..... د اللہ تعالیٰ پہ بارگاہ کنبس د تولو نہ ناخوبنہ گناہ
- 8..... درې قسمہ آمرَد پرست
- 8..... پہ اور کنبس سوزیدونکی مری
- 9..... آمرَد هُم د جَهَنَّم حقدار!
- 10..... د قوم لوط آدیری تہ
- 10..... د اغلام باز پہ دُنیا کنبس سزا
- 11..... بد فعلی جائزہ کنرل خنکھ دی؟
- 12..... کاش چہ! ”بَدفعلی جائزہ وی“ وئیل کُفَر دی
- 12..... د پیش امام گرامت
- 14..... د حافظی د تباہی یو سبب
- 15..... د آمرَد خوبونکو دوو مؤدّنانو بریادی

- 17..... د مخ غوښې ئې ودرېدلې
- 18..... په شهوت جامو ته کتل هُم حرام دي
- 19..... د خوفناک مار گُزار
- 20..... د شهوت پرستۍ مختلف اندازونه
- 21..... د ښکلولو عذاب
- 22..... په بد نظري کولو شکل وړانديږي شي
- 23..... قبر کښ به مو چينجي د ټولو نه مخکښ سترگه خوري
- 23..... د نظر د حفاظت کوونکي د پاره د جهنم نه امان دي
- 24..... د ابليس زهرژن تير
- 24..... د امرد سره يواځې کيدل د ووه سرې خوړو ځناورو نه هُم زيات خطرناک
- 25..... امرد د ښځې نه هُم زيات خطرناک دي!
- 26..... د امرد سره ۱۷ شيطانان
- 26..... امرد ”اور“ دي
- 28..... د امرد سره ۷۰ شيطانان
- 28..... امرد خور يا ځان سره مه اوباسه
- 28..... پرهيزگاره هُم نخبلي
- 29..... د امرد د فتنې نه ځان ساتئ
- 30..... د شهوت پيژندل
- 30..... د شهوت نه د بچ کيدو ۱۲ مدنې گلونه
- 32..... په گنډه کښ يو کس ته هُم ننوتل نه دي پکار
- 34..... د امام اعظم د امرد په باره کښ طرز عمل
- 35..... د امرد پيژندل
- 36..... امرد ته تحفه ورکول څنگه دي

”مُحتاط بنده خوشحال اوسي“ د ۱۹ حُرُوفو په نِسبت

د آمرد د پاره ۱۹ مَدَنِي گُلونه 37

(د دې وړاندې کړو احتياطونو په وجه يې د شرعي مَصْلَحَتَه مور و پلار يا د کور

نور کسان مه خفه کوي)..... 37

د آمرد نعت شريف لوستل 41

د هيند پريکتيس عذاب 42

برباده خواني 43

د حياء پيغام 44

د هيند پريکتيس ۲۶ جِسْمَانِي آفتونه 46

هيند پريکتيس کونکي هر پينځم کس ليونې 47

”صبر شه“ د پينځه حُرُوفو په نِسبت د دې

گناه نه د بچ کيدو ه روحاني علاجونه 48

د ”يا گريم“ د شپږو حُرُوفو په نِسبت د دې گناه نه د بچ کيدو ۶ تدبيرونه 49

”نوم د محمد خومره خور دې“ د ۱۸ حُرُوفو په نِسبت د نوم ايښودو په باره کښ ۱۸

مَدَنِي گُلونه 52

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د قوم لوط تباہیانی¹

شیطان کہ هر خومره ناراستی درولی، تاسو دا بیان د آخری پوری
ولولعی **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالیٰ د آخرت د یرې نه په لیزان شی.

د درود شریف فضیلت

د الله تعالیٰ د خورنې **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فرمان دې: بیشکه د قیامت
په ورځ به په خلقو کښې ما ته زیات نزدې هغه وي څوک چه په ما د
تولو نه زیات دُرود شریف ولیږي. (ترمذی، ج. ۲، ص ۲۷ حدیث ۴۸۴)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د ابراهیم خلیل الله وراره

حضرت سیدنا لوط **عَلَيْهِ السَّلَام** د حضرت سیدنا ابراهیم **عَلَيْهِ السَّلَام** وراره
وو، هغوئي **عَلَيْهِ السَّلَام** د سدوم نبي وو. او هغوئي **عَلَيْهِ السَّلَام** د حضرت سیدنا

¹ دا بیان امیر اهل سنت **ذات بركاته وعلیه** د تبلیغ قرآن و سنت د عالمگیر غیرسیاسي
تحریک دعوت اسلامي په عالمي مدني مرکز فیضانِ مدینه کښې (په ۲۹ ذیقعدہ
۱۴۳۲ھ / ۲۰۱۱-۱-۲۷) فرمائیلې وو. د ترمیم او اضافې سره د لیک په صورت کښې
حاضر دې. مجلس مکتبۃ المدینه

ابراہیم خلیل اللہ عَلَيْهِ السَّلَام سره شام ته هجرت کړې وو او د حضرت سَيِّدُنَا ابراهيم خلیل اللہ عَلَيْهِ السَّلَام پير خدمت ئې کړې وو. د حضرت سَيِّدُنَا ابراهيم خلیل اللہ عَلَيْهِ السَّلَام په دُعا هغوئې عَلَيْهِ السَّلَام ني جوړ کړې شو. (نور العرفان ص ۲۵۵)

دُنیا کښ د ټولو نه مخکښ شیطان بدفعلی وکړه

دُنیا کښ د ټولو نه مخکښ بَدْفَعَلِي شیطان [په انسان باندې د خپل ځان سره] وکړه، هغه د حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام قوم ته د اَمْرِدِ حَسِين یعنی د بنائسته هلك په شکل کښ راغې او هغوئې ئې ځان ته مائل کړل تر دې چه په هغوئې د ځان سره گنده کار کولو کښ کامیاب شو او دې کار هغوئې ته دومره خوند ورکړو چه هغوئې د دې غلط کار عادت واخستو او خبره دې حد ته ورسیده چه بنحې ئې پرېښودې او د سرو [سره د بدکاری] په ذریعه ئې خپل خواهش پوره کول شروع کړل. (ماخوذ از مکاشفة القلوب ص ۷۶)

سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام پوهه کړل

حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام چه هغوئې ته د دې بد فعل نه منع کولو د پاره څه فرمائيلى وو هغه په فُرَّانِ مجید کښ په دې الفاظو

بيان ڪري شوي دي:

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

مفهوم ترجمه ڪنڙا ايمان: آيا داسي بي حياتي ڪوي ڇه ستاسو نه مخڪنن په جهان ڪنن هيڃ ڇا نه ده ڪري. تاسو نارينو ته په شهوت ورڃي د بنحو په ڄاڻ، بلڪه تاسو د اندازي نه تير شوي. (پ ٨٠، الاعراف: آيت ٨٠، ٨١)

د حضرت سيڏنا لوط عليه السلام د دنيا او د آخرت په بنيڪره باندي مشتمل د خير نه ڊڪ بيان ٿي ڇه واوريدو نو بي حيا قوم د غار په اينسودو په ڄاڻ داسي بي باڪه جواب ورڪرو:

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

مفهوم ترجمه ڪنڙا ايمان: او د هغه د قوم جواب نور ڇه نه وو خو هم دا وٿيل ڇه دوئي د خپلي آبادي نه اوباسي دوئي خو پاڪوالي غواري. (پ ٨٢، الاعراف: آيت ٨٢)

په قوم لوط باندي لڙوونڪي عذاب نازل شو

ڇه ڪله د قوم لوط سرڪشي او د بد فعلی ڇصلت د هدايت قابل پاتي نه شو نو د الله تعاليٰ عذاب راغي، چنانچه حضرت سيڏنا جبريل

عَلَيْهِ السَّلَام د يو خو فرښتو سره د نبأسته امردانو يعني د ښكلو بې گيرې
 هلکانو په شکل کښ ميلمانه جوړ شوي حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام
 کره راغلل. حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام چه د هغه ميلمنو ډول او
 نبأست ته وکتل نو د قوم د بدکاری د خصلت په وجه ډير زيات
 فکر مند شو. لږ ساعت پس د قوم بد فعله خلق د حضرت سَيِّدُنَا
 لُوط عَلَيْهِ السَّلَام د کور نه راتاو شو او د هغه ميلمنو سره د بدفعلی په بده
 اراده ئې [کور ته د اووښتو د پاره] په ديوال ختل شروع کړل. حضرت
 سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام ډير په سوي زړه هغوئې پوهه کړل خو هغوئې د
 خپلې بدې ارادې نه قلاړ نه شو. حضرت سَيِّدُنَا جبريل عَلَيْهِ السَّلَام چه
 حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام فکر مند او خفه وليدو نو وئې وئيل: يا
 نَبِيَّ اللّٰه! تاسو غم مه کوئ، مونږه فرښتې يو او په دې بدکارو باندې
 د الله تعالی د عذاب راوړلو د پاره نازلې شوي يو، تاسو مؤمنين او خپل
 اهل و عيال [يعني د کور کسان] ځان سره کړئ او د سحر کيدو نه
 مخکښ مخکښ د دې آبادئ نه لرې اوځئ او خبردار! يو کس د هُم
 شاته آبادئ ته د کتلو د پاره مخ نه را اړوي گنې هغه به هُم په دې
 عذاب کښ گرفتار شي. چنانچه حضرت سَيِّدُنَا لُوط عَلَيْهِ السَّلَام د خپل

کور کسان او مؤمنان ځان سره کړل او د آبادی نه بهر ئې تشریف یوړلو. بیا حضرت سیدنا جبریل علیه السلام د هغه ښار پینځه واړه استوګنې [یعنی آبادی] په خپلو وزرو د پاسه راواخستې او د آسمان طرف ته اوچت شو او چه څه پورته لاړو نو هغه استوګنې ئې زمکې طرف ته نسکورې کړې. بیا په هغوئې باندې د کانړو دومره تیز باران وشو چه د قوم لوط مړي هم تخې تخې شو! بالکل هغه وخت چه کله دا ښار په بل مخ اووښتو د حضرت سیدنا لوط علیه السلام یوه ښځه چه د هغې نوم ”واعیله“ وو هغه په حقیقت کښ منافع وه او د قوم د بدکارو سره ئې مینه لرله، هغې مخ راواړوو او شاته ئې وکتل او د ځلې نه ئې دا اووتل چه ”هائے زما قومہ!“ دا ئې اووئیل او ودریدله، بیا د عذاب الہی یو کانړې په هغې د پاسه هم را پریوتو او هغه هم هلاکه شوه. الله تعالیٰ ارشاد فرمائی:

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَلاَ اِمْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٧﴾

مفهوم ترجمه کنز الایمان: نو مونږه هغه ته او د هغه د کور کسانو ته نجات ورکړو، مگر د هغه ښځه، هغه د پاتې کیدونکو ځینې شوه. او مونږه په هغوئې یو

باران او وراوو، نو اوگوره څه رنگه انجام شو د مجرمانو. (پ.۸. الاعراف: آیت ۸۳، ۸۴)

په بدکاره قوم باندې وريدونکي هر کانري باندې د هغه کس نوم ليکلې شوې وو کوم چه د هغه کانري په لگيدو هلاک شو. (ماخوذ از عجائب القرآن ص ۱۱۰ تا ۱۱۲. تفسير صاوی ج ۲ ص ۶۹۱)

کانري ورپسې ډرو!

د حضرت سَيِّدُنَا لُوطٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ د قوم يو تاجر هغه وخت د کاروبار په سلسله کښ مگي مُكْرَمِي ته راغلې وو، د هغه د نوم کانري هلته راوړسيدو خو فرښتو حصار کړو او وښي وئيل چه دا د الله تعالی حَرَم دې. چنانچه هغه کانري د خلويښتو ورځو پورې د حَرَم نه بهر د زمکې او د آسمان د مينځه مُعَلَّق (يعني په هوا کښ ولاړ) وو چه څنگه هغه تاجر فارغ شو او د مگي مُكْرَمِي د حَرَم نه بهر اووتو هغه کانري په هغه را پريوتو او په هُم هغه ځای هلاک شو.

(مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۷۶ ماخوذاً)

خنيز افلام باز وي

مُفَسِّرِ شَهِيرِ حَكِيمِ الْأُمَّتِ حضرت مُفْتِي احمد يار خان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

فرمائي: فاحشه (يعني بي حياي) هغه گناه ده چه عقل ئې هُم بده

گنږي. کُفر اگرچه بدترينه گناه کبيره ده خو دې ته رب (تعالی) فاحشه (يعني بې حیايي) نه ده وئيلي ځکه چه نفس انساني د دې نه کرکه نه کوي. بيشميره عقلمند گنږلو والا خلق هم پکښ گرفتار دي خو اغلام (يعني بد فعلي) [يعني د نارينه د بل نارينه سره بدکاري] خو داسې بد خيز دې چه ځناور هم د دې نه نفرت کوي سوا د خنزير نه. د هلکانو سره اغلام حرام قطعي دې د دې د حرام کيدو منکر (يعني انکار کونکې) کافر دې. لوطي (يعني اغلام باز) سرې، د ”بنځې“ قابل نه وي. (نور العرفان ص ۲۵۵)

د الله تعالی په بارگاه کښ د ټولو نه ناخوبه گناه

حضرت سَيِّدنا سُلَيْمان عَلَيْهِ السَّلَام يو ځل د شيطان نه تپوس وکړو چه الله تعالی ته د ټولو نه زياته کومه گناه ناخوبه ده؟ ابليس او وئيل: الله تعالی ته دا گناه د ټولو نه زياته ناخوبه ده چه سرې د سرې سره بدفعلي وکړي او زنانه، د زنانه په ذريعه خپل خواهش پوره کړي. (روح البيان ج ۳ ص ۱۹۷) خاتمه المرسلين، رحمة للعالمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي: چه کله نارينه د نارينه سره بدکاري وکړي نو هغه دواړه زناکار دي

او چه کله بنځه د بنځې سره حرام کاري وکړي نو هغه دواړه
زناکارې دي. (السُّنَنُ الْكُبْرَى ج ۸ ص ۴۰۶ حدیث ۱۷۰۳۳)

درې قسمه امر د پرست

د حضرت سَيِّدُنَا أَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت دې چه په
آخره زمانه کښ به څه خلقو ته ”لُوطِيَّة“ وئيلې شي او دا به درې
قسمه وي ﴿۱﴾ هغه چه کوم به (په شهوت) صرف د امردانو صورتونو
ته گوري او د هغوئي سره به (د شهوت باوجود) خبرې اترې کوي ﴿۲﴾
کوم به چه (په شهوت) د هغوئي سره لاس ملاووي او غاړې به هُم
ورکوي ﴿۳﴾ کوم به چه د هغوئي سره بدفعلي کوي. په دې ټولو
باندي د الله تعالی لعنت دې خو هغه کوم چه توبه وکړي. (نو الله تعالی
به د هغوئي توبه قبوله کړي او هغوئي به د لعنت نه بچ اوسي)

(الْفَرْدُ دَوْسُ بِمَأْثُورِ الْخَطَابِ ج ۲ ص ۳۱۵ حدیث ۳۴۲۵)

په اور کښ سوزیدونکي مړي

حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَام يو ځل په يو ځنگل کښ
ولیدل چه په يو ”سړي“ باندي اور بل دې. هغوئي عَلَيْهِ السَّلَام اوبه
راواخستي او اور مړ کول ئې اُوغوښتل نو اور د امر د صورت اختیار

کرو. حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ د الله تعالیٰ په بارگاه کنب عرض وکړو: يا الله عَزَّوَجَلَّ! دا دواړه په خپل اصلي حالت راولې، چه زه د دوئي نه د دوئي د گناه تپوس وکړم. چنانچه سرې او امرد [يعني بې گيرې بڼکې هلك] د اور نه بهر راغلل. سري اووئيل: يا رُوْحَ الله عَلَيْهِ السَّلَامُ! ما د دې امرد سره دوستي کړي وه، افسوس! د شهوت د غلبې په وجه ما د جُمُعِي په شپه د ده سره بدفعلي وکړه، په دويمه ورځ مې هم ورسره مخ تور کړو. يو ناصح (يعني نصيحت کوونکي) د الله تعالیٰ نه يرولم خو ما نه منله. بيا مونږ دواړه مړه شو. اوس وار په وار اور جوړېږو او يو بل سوژوو او زمونږه دا عذاب د قيامته پورې دې. اَلْعِيَاذُ بِاللّٰهِ تَعَالٰی.

(يعني د الله تعالیٰ پناه) (نُزْهَةُ الْمَجَالِسِ ج ۲، ص ۵۲)

آمرد هم د جهنم حقدار!

د امردانو سره دوستانې کوونکي د شيطان د وار نه خبردار شي! بيشکه په شروع کنب نيټ صفا سهي، خو شيطان په دوکه کولو کنب ډير وخت نه اخلي، د امرد سره دوستي کوونکي که نور څه نه کوي هم خو د هغه د بدنظري او په شهوت سره د بدن سره د بدن لگيدو د گناه نه بچ کيدل ډير زيات مشکل وي. دا هم ياد

ساتئ! که امرد په رضا يا په پيسو يا د نوکړئ وغيره په لالچ کښ خپل ځان بدفعلي ته وړاندې کړي نو هغه هُم گنهگار او د جَهَنَم حقدار دې.

د قوم لوط اديري ته

د حضرت سَيِّدُنَا وَكِيْع رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې: ”خوك چه د قوم لوط په شان عمل کوي او بغير د توبې نه مړ شي، نو د خخولو نه پس به هغه د قوم لوط قبرستان [يعني اديري] ته مُنتقل کړې شي او د هغه حشر به د قوم لوط سره کيږي.“ (يعني د قيامت په ورځ به د قوم لوط سره پاڅي) (ابن عساکر ج ۴۵ ص ۴۰۶)

د اغلام باز په دنيا کښ سزا

په حَنَفِي مذهب کښ د اغلام باز (يعني د بدفعلي کوونکي) سزا دا ده چه په هغه د پاسه ديوال را اُوغورزوي يا ئې د اوچت ځائ نه نسکور غوزار کړئ او کانږي پرې اووروي يا ئې قيد کښ واچوي تر دې چه مړ شي يا توبه وکړي. يا ئې که يو شو ځله دا بد فعل کړې وي نو بادشاه اسلام د ئې قتل کړي. (دُرُ مُخْتَار وَرَدُّ الْمُخْتَار ج ۶ ص ۴۳، ۴۴)

عوام ته د دې اجازت نشته چه دا بیان کړي سزاگانې ورکړي،
 صرف حاکم اسلام [يعني بادشاه اسلام] به دا سزاگانې ورکوي.

بد فعلي جائزه کنړل څنگه دي؟

د دعوت اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ البدینه چاپ شوي د ۶۹۲
 صفحه کتاب ”کفریه کلمات کے بارے میں سوال جواب“ صفحه
 ۳۹۷ نه ۳۹۸ نه دوه سوال او جواب اوگورئ: سؤال: څوک چه بدفعلی
 [يعني د نارینه د نارینه سره بدکاری] جائزه کنړي يا ورته جائزه وائي، آیا
 هغه به مسلمان پاتي شي؟

جواب: نه، هغه به کافر شي. فقهای کرام رحمهم الله تعالى فرمائي: چا چه د
 حرام اجماعي د حرمت انکار وکړو يا ئې د هغې په حرام کیدو
 کسب شک وکړو هغه کافر دې لکه شراب (خمر)، زنا، لواطت، سود
 وغیرها. (منع الرّوض ص ۵۰۳)

زما سردار اعلیٰ حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان
رحمته الله تعالى علیه د لواطت حلال کنړلو والا په باره کسب ارشاد فرمائي: د حلّ
 لواطت قائل [يعني لواطت حلال کنړلو والا] کافر دې. (فتاویٰ رضویّه، ج ۲۳، ص ۶۹۴)

کاش چه! ”بَدْفِعْلی جائزه وی“ وئیل کُفر دِی

سؤال: د هغه کس د پاره څه حُکم دِی چه هغه ورته جائزه نه وائی خو دا خواهش کوي چه کاش! بدْفِعْلی جائزه وی.

جواب: دا خواهش کول هُم کُفر دِی. اَلْبَحْرُ الرَّائِقُ جلد ۵ صفحه ۲۰۸ کښ دِی: کوم حرام کارونه چه کله هُم نه دي حلال شوي د هغې په باره کښ د حلال کیدو خواهش کول کُفر دِی مَثَلًا دا خواهش کول چه کاش! ظَلَم، زِنا او قتلِ ناحق حلال وی.

د پيش امام کرامت

اے د الله په رحمت په جَنَّتِ الْفِرْدَوْسِ کښ د مَكِّي مَدَنِي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د گاونډ طلبکارو! د بدْفِعْلی نه د بچ کیدو د پاره د نظر حفاظت هُم ضروري دِی ځکه چه دا د دې خوفناکې گناه وړومبی پورې ده، د بدنظری د تباہی یو څرک اُوگورئ، چنانچه حَافِظُ اَبُو عَمْرُو به په مدرسه کښ [طَلَبَه تَه] قُرآن لوستلو، یو ځل یو ښکلې هَلْک د سبق وئیلو د پاره راغې، هغه ته ئې چه څنگه په غلط نظر وکتل نو ټول قُرآن شریف ترې هیر کړې شو، ډیرې توبې ئې وِیستلې او په ژړا ژړا د مشهور بزرگ حضرت سَيِّدُنَا حَسَن بَصْرِي

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په دربار کښ حاضر شو او ټوله قصه ئې بیان کړه او د دُعا
 درخواست ئې وکړو. هغوئي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ورته اوفرمائیل: هُم دا کال د
 حج سعادت حاصل کړه او د مینې شریف مسجد الخیف شریف ته
 لاړ شه او د هغه خای د امام نه دُعا واخله. چنانچه (سابقه) حافظ
 صاحب حج وکړو او مسجد الخیف شریف ته د ماسپښین نه
 مخکښ حاضر شو، یو ثوراني مخ والا سپین گیرې پیش امام صاحب
 د خلقو په گڼه کښ په محراب کښ دننه تشریف فرما وو. لږ
 ساعت پس یو صاحب تشریف راوړو، امام صاحب او ټول خلق د
 هغوئي د استقبال د پاره پاخیدل، هغه نوې راغلي کس هُم په هغه
 حلقه کښ کښیناستلو. اذان وشو او د ماسپښین د لمانځه نه پس
 خلق خواره شو. پیش امام صاحب ئې چه یواځې ولیدو نو (سابقه)
 حافظ صاحب ور مخکښ شو او د سلام او دست بوسی [یعني لاس
 ښکلولو] نه پس ئې په ژړا ژړا خپل عرض بیان کړو او د دُعا
 درخواست ئې وکړو، پیش امام صاحب چه څنگه دُعا وکړه په هغه
 ساعت ئې ټول قرآن بیا حفظ شو، امام صاحب ترې تپوس وکړو چه:
 تا ته زما درک چا درکړې وو؟ عرض ئې وکړو چه: حضرت سیدنا
 حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ. هغوئي اوفرمائیل: ښه! هغوئي زما پرده ښکاره
 کړي ده، اوس زه هُم د هغوئي راز ښکاره کووم، واوره! د ماسپښین نه

مخکنس چه د کوم صاحب په راتلو باندې ټول پاڅیدلي وو او د هغوئي تعظیم ئې کړې وو هغه حضرت سَيِّدُنَا حَسَن بَصْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وو! هغوئي په خپل گرامت د بصري شريف نه دلته د ميني شريف مسجدُ الخيف شريف ته تشریف راوړي او هره ورځ د مازديگر لمونځ دلته ادا کوي. (ماخوذاً تذکرة الاولياء ج ۱، ص ۴۰) د الله تعالی د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بي حسابنه بخښنه وشي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

آخري عمر په کيارونق د نيا د کيڼو

اب توبس ايک، هي دهن په که مدینه د کيڼو

آخري عمر دې اوس څه په دې دنيا کوومه

اوس خو دا يو مې دې ارمان چه مدینه وينمه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د حافظي د تباہی يو سبب

اے د مدینې د لیدلو ارمان ژنو عاشقان رسول! تاسو ولیده! آمرد ته په غلط نظر کتلو سره حافظه هم بربادیدې شي. نن صبا د یاد داشت د کمې شکایت عام دې، د حُفَّاطو [يعني د حافظانو] يو شمير

هُم د حافظې د کمزورۍ په آفت کښ کښ اخته دې او د ډيرو نه خو
 قُرآن پاک هير کړې شي (قُرآن شريف يا فلانکې آيت ترې ”هير“ شو، د
 دې په ځای داسې وئيل مناسب دي چه ”ترې هير کړې شو“) بدنظري او
 په تي وي وغيره باندې فلمونه او ډرامې کتل گناه او حرام او جَهَنم
 ته بوتلو والا کار دې او د دې په وجه حافظه هُم کمزوري کيږي. د
 حافظې کمزوري کيدو نور هُم ډير اسباب شته دې لِهَذَا خبردار! د
 کوم يو حافظ صاحب د منزل د کمزوري کيدو په صورت کښ
 صرف په خپل خيال دا سوچ جوړول چه د بدنظري په سبب داسې
 شوي دي، بدگمانی ده او د مسلمان په باره کښ بدگمانی کول حرام
 او جَهَنم ته بوتلونکې کار دې.

د امر د خوښوونکو دوو مؤذنانو بربادي

اے د ايمان د حفاظت د پاره فکر مندو د مدينې عاشقانو! د
 بدفعلي د نوبت راتلو نه بغير د بدنظري په وجه او د امر د [يعني د بې
 گيرې هلك] سره د زړه لگولو او دوستي کولو په وجه هُم د ايمان د
 برباديدو اندېښنه ده. يو زړه درزوونکې حکايت ولولې او د الله د
 يرې نه په لپزان شی: حضرت سَيِّدنا عبدُالله بنِ احمد مؤذِن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ
 عَالِيَه فرمائي: زه د خانه کعبې په طواف کښ مشغول ووم چه يو کس

مې وليدو، هغه د خانه کعبې د غلاف نه غيږه تاو کړې وه او صرف د يوې دُعا تکرار ئې کولو چه: ”يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! ما د دُنیا نه مسلمان رخصت کړې.“ ما د هغه نه تپوس وکړو چه: د دې نه علاوه نورې دُعاگانې ولې نه کوې؟ هغه اووئيل چه: زما دوه ورونږه وو، مشر ورور به مې د خلويستو کالو پورې په جُمات کښ بې تنخواه اذان کولو. چه کله د هغه د مرگ وخت راغې نو قُرآن پاک ئې اوغوبستو، مونږه هغه ته ورکړو چه د دې نه بَرکتونه واخلي، خو قُرآن شريف ئې چه په لاس کښ واخستو نو وئې وئيل چه: تاسو ټول گواه شئ چه زه د قُرآن د ټولو اعتقاداتو [يعني عقيدو] او احکاماتو نه بيزاره يم او نصراني (يعني عيسائي) مذهب اختيارووم.“ بيا هغه مړ شو. د هغه نه پس مې بل ورور د دیرشو کالو پورې په جُمات کښ **فِي سَبِيلِ** الله اذان کولو. خو هغه هُم په آخري وخت کښ د نصراني کيدو اقرار وکړو او مړ شو، لِهَذَا زه د خپلې خاتمې په باره کښ بيحده فکرمند يم او هر وخت د خاتِمَةُ بِالْخَيْرِ دُعا کووم. حضرت سَيِّدُنَا **عَبْدُاللهِ بْنِ أَحْمَدَ مُؤَدِّنَ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** د هغه نه تپوس وکړو چه ستا دواړو ورونږو به آخر کومه گناه کوله؟ هغه اووئيل: ”هغوئي به د غيرو بنسځو شوق لرلو او آمردانو (يعنې بې گيرې هلکانو) ته به ئې (په شهوت سره) کتل.“ (الرَّوْضُ الْفَائِقُ ص ۱۷)

عطارے ایمان کی حفاظت کا سوالی

خالی نہیں جائے گا یہ دربارِ نبی سے (وسائلِ بخشش ص ۲۰۳)

عطار دیر د ایمان د حفاظت دے سوالی

خالی خولے بہ نہ خئی د دربارِ نبی نہ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د مخ غوبنی ئی ودوریدلی

یو بزرگ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ چا د وفات کیدو نہ پس په خوب کنبن ولیدو
 نو تپوس ئی ترې وکړو چه: مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ؟ یعنی الله تعالی تاسو سره څه
 مُعَامَلَه وکړه؟ هغه اووئیل چه: زه د الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى په بارگه کنبن پیش
 کړې شوم او زما گناہونه ئی راشمیرل شروع کړل، ما ئی مسلسل
 اقرار کولو او گناہونه مې معاف کیدل، خو د یوې گناه په وجه زه د
 شرم په وجه خاموشه پاتې شوم او ناخاپه مې د مخ خرمن او غوبنی توی
 شوې. خوب لیدونکي ترې تپوس وکړو چه: آخر هغه کومه گناه وه؟
 هغوئې افرمائیل چه: افسوس! یو ځل ما په یو امرد (یعنی بی گبرې
 هلك) باندي د شهوت نه ډک نظر اچولې وو. (کبیائے سعادت ج ۲ ص ۱۰۰۶)

په شہوت جامو ته کتل هم حرام دي

اے خوفِ خدا او عشقِ مُصطفى لرونکو اسلامي ورونږو!
ولرزيږئ! چه امرد ته د کتلو دومره خوفانک انجام دې! نو معلومه
نه ده چه د بدفعلی عذاب به خومره سخت وي. د دعوتِ اسلامي د
اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوي د ۱۱۹۷ صفحو کتاب، ”بهارِ
شريعت (جلد ۳) صفحه ۴۴۲ کښ دي: هلك چه کله مُراهق (يعني
بالغ کيدو ته نزدې) شي او ښکلې نه وي نو هغه ته د کتلو باره کښ
هم هغه حکم دې کوم چه د سږي دې او که ښکلې وي نو [د کتلو
په باره کښ] چه د ښځې څه حکم دې هغه د ده د پاره هم دې يعني
په شهوت سره هغه ته کتل حرام دي او که شهوت نه وي نو هغه ته
کتلې هم شي او د هغه سره تنهائي [يعني ځان له ځای کښ ناسته ولاړه]
هم جائز ده. د شهوت مطلب دا دې چه دا يقين ئې وي چه هغه ته
په کتلو به شهوت نه پيدا کيږي او که د دې خبرې شک هم وي نو
بالکل د نه گوري، د ښکلولو خواهش پيدا کيدل هم د شهوت په حد
کښ داخل دي. (ردُّ الْمُخْتَارِ ج ۹ ص ۶۰۲) ياد ساتئ! د امرد صرف مخ ته په
شهوت کتل گناه نه ده، که د نظر ښکته ساتلو باوجود د امرد په

سینه یا لاسو بنپو وغیره بلکہ کہ صرف پہ لباس ئی نظر پریوخی او
 ”گندہ خوند“ کوی نو دې اندامونو یا لباس وغیره ته کتل هُم حرام
 او جَهَنَّم ته بوتلونکې کار دې. کہ د کوم یو هلك طرف ته بیا بیا
 کتلو ته زړه کیري او د گندہ خوند راتلو په وجه د هغه خائ نه د
 لرې کیدو زړه نه کیري، کہ داسې وي نو د هغه خائ نه فوراً لرې
 کیرئ. مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ کہ د شهوت باوجود هغه ته گوري او د هغه
 خائ نه نه لرې کیري نو گنهگار او د جَهَنَّم حقدار دې.

د خوفناک مار گزار

یو بزرگ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د وفات کیدو نه پس چا په خوب کنب و لیدو
 چه نیم مخ ئې تور دې. چه د وجهې تپوس ترې وکړې شو نو وئې
 وئیل چه جَنَّت ته د تللو په وخت کنب خنگه په جَهَنَّم تیریدم نو یو
 خوفناک مار را پیدا شو او په مخ ئې یو زوردار گزار را کړو او وئې
 وئیل چه: تا په فلانکئ ورغ یو امرد ته په شهوت کتلي وو دا د
 هغه بدنظری سزا ده که تا زیات کتلي وې نو ما به زیاته سزا درکړي

وه. (تذکرۃ الأولیاء حصه اول، ص ۶۴)

د شهوت پرستی مختلف اندازونه

اے په ورځ د قیامت د مگي مدنی آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مُسکي مُسکي او بڼکلي بڼکلي مخ مبارک لیدلو ارمان لرونکو عاشقانِ رسول! سوچ خو وکړئ! چه د شهوت په نظر د کتلو انجام دومره خوفناک دې نو بیا په شهوت سره د هغه د مُسکي کیدو نه خوند اخستل، بلکه پخپله هغه ته د ”گنده خوند“ سره ځکه مُسکي کیدل چه هغه هم مُسکي شي نو دا به څومره تباہ کونکي کار وي! او په شهوت سره دا کارونه هم د امر د سره کول حرام دي: د هغه سره دوستي جوړول او توقې تقالی کول، هغه چیرل، هغه له غُصه وروستل او د هغه د بي قرارئ نه گنده خوند اخستل، هغه ځان سره په سکوتر مخکښ یا په ځان پسې شا ته کښینول، د هغه نه غیره چاپیره کول، هغه سره لاس ملاوول، غاړه ورکول، په هغه پورې ډډې مېرل، په هغه باندې خپل سر یا بڼې یا ملا وغیره زور کول، په بیماری وغیره کښ د هغه د لاس په زور کښیناستل پاخیدل او گرځیدل، هغه د خپل خدمت د پاره ساتل، هغه ځان سره نوکر ساتل، په توقه کښ هغه زور کول او راپرزول، په گرځیدو کښ د

هغه لاس نيول يا د هغه په وگه لاس ايښودل، په اجتماع وغيره کښ هغه ته نزدې کښيناستل، په ناسته کښ د هغه په ورون خپل زنگون ايښودل يا په خپل ورانه د هغه زنگون لگيدلي پريښودل، مَعَاذَ اللَّهِ په جُمات کښ د جَمْعِي په لمانځه کښ د هغه سره خپله وگه لگول وغيره وغيره. مسئله: د جَمْعِي په لمانځه کښ داسې ودريدل واجب دي چه وگه د بل کس د وگې سره سُولِيَرِي يعني چه د يو وگه د بل کس د وگې سره ښه لگيدلي وي البته که د چا په خنک کښ اَمْرَد ولاړ وي او د هغه سره وگې لگولو سره شهوت پيدا کيږي نو د هغه ځای نه ډلرې شي گني گنهگار به وي.

د ښکلولو عذاب

منقول دي: ”خوك چه كوم يو هلك په شهوت سره ښکل کړي هغه به پينځه سوه کاله د جهنم په اور کښ سوزولې کيږي.“

(مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ٧٦)

اے د اور د عذاب د برداشت کولو طاقت نه لرونکو کمزورو بندگانو! که کله مو د اَمْرَد سره بدنظري يا د ښکلولو وغيره کومه گناه کړي وي نو د الله تعالی د یرې نه ولرزیږئ او په ډیره بېتابی د

اللہ تعالیٰ بارگاہ تہ رُجوع وکړئ، رښتیني توبه وکړئ او د داسې گناه بلکہ د هر قسم گناه نه د بچ کیدو عزم مُصَمَّم [یعني پخه اراده] وکړئ. خبردار! د امر د دوستی نه د منع کیدو تلقین کوونکي خیرخواه نه خفه کیرئ مه، د شیطان په راپارولو او په غصه کښ د راتللو او نصیحت کوونکي په دلائلو کښ د نخبلولو او هغه ته د خپلي پاکبازی یقین ورکولو په وجه کیدي شي چه د دې یو خو ورځو په ژوند کښ تاسو د رسوائی نه بچ هم شی، خو یاد ساتئ چه!

رَبِّ ذُو الْجَلَالِ عَزَّوَجَلَّ د زړونو د احوال نه خبر دې.

چھپ کے لوگوں سے کئے جس نے گناه

وہ خبردار ہے کیا ہونا ہے (حدائق بخشش شریف)

خلقو نه پټ مي گناهونه چه د چا کړي دي

خه به مي کيږي خبردار دې په اعمالو زما

په بد نظري کولو شکل وړاندي شي

خون مَدَنِي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائيلې دې: ”تاسو به يا

خو خپلي سترگې ښکته ساتئ او د خپلو شرم گاهونو حفاظت به

کوی یا بیا اللہ تعالیٰ به ستاسو شکلونه وران کری. (الْبَعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِيِّ)

ج ۰۸ ص ۲۰۸ حدیث ۷۸۴۰

قبر کنس به مو چینجی د ټولو نه مخکنس سترگه خوری

د زنانو او امردانو سره بدنظری کوونکو خیرادر! د دعوت اسلامی د اشاعتی ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوی د ۵۴ صفحه کتاب، ”نصیحتوں کے مدنی پھول“ صفحه ۴۴ کنس دی: (اللہ تعالیٰ فرمائی: اے ابن آدم!) زما حرام کرو خیزونو طرف ته مه گوره، چینجی به (په قبر کنس) د ټولو نه مخکنس ستا سترگه خوری. یاد ساته! حرام ته د کتلو او د هغې په محبت به ستا محاسبه (یعنی ستا نه پوښتنه) کیږي. او صبا په ورځ د قیامت زما په دربار کنس ودریدل یاد ساته! ځکه چه زه د لږ ساعت د پاره هم ستا د رازونو نه نه غافله کیږم، بېشکه زه د زړونو په خبره خبر یم.

د نظر د حفاظت کوونکی د پاره د جهنم نه امان دی

څوک چه د امر د او د غیرو بنځو په موجودگی کنس نظر ښکته ساتي او خپل گنده خواهش دباووي او هغوئي ته کتلو نه ځان ساتي هغه د ډیر ډیر مبارکباد قابل دی چنانچه ”نصیحتوں کے مدنی

پهول“ صفحه ۳۰ کښې دي: (الله تعالیٰ فرمائي) چا چه زما د حرام کړو خيزونو نه خپلې سترگې ښکته کړې (يعني هغې ته د کتلو نه ئې ځان وساتو) زه به هغه ته د جهنم نه امان ورکړم.

د ابلېس زهرژن تير

د الله تعالیٰ خور محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمائي چه، حديثِ قُدسي (يعني د الله تعالیٰ فرمان) دې: نظر د ابلېس د تيرونو نه د زهرو اوبه ورکړې شوې يو تير دې پس څوک چه زما د يرې نه دا پرېږدي نو زه به هغه ته داسې ايمان ورکړم چه د هغې حلاوت (يعني خوږوالې) به هغه په خپل زړه کښې محسوسوي. (الْبُعْجُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِي ج ۱ ص ۱۷۳ حديث ۱۰۳۶۲)

د امرد سره يواځې کيدل د ووه سرې خوږو ځناورو نه

هُم زيات خطرناک

يو تابعي بزرگ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: ”زه د ځلمي سالك (يعني عبادت گزار ځلمي) سره د بې گيرې هلك ناسته د ووه سرې خوږو ځناورو نه زيات خطرناکه گنړم.“ نور فرمائي: ”يو کس د هُم د امرد سره يو مکان کښې يواځې شپه نه کوي.“ امام ابن حَجَر مَكِّي شافعي رَحِمَهُ اللهُ

تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: بعضی علماء کرامو اَمْرَدِ پِه زَنانِه باندی قیاس کړی دې او پِه کور، دُکان یا حَمَام کبښ ئې د هغه سره خَلَوَت (یعنی یواځې کیدل) حرام گرځولي دي ځکه چه د شَفِيعُ الْمُنْذِرِينَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان دې: ”خوك چه د کومې [غیرې] ښځې سره تنها [یعنی یواځې] وي نو هلته دریم شیطان وي.“ (ترمذی ج. ۴، ص ۶۷ حدیث ۲۱۷۲)

اَمْرَدِ د ښځې نِه هُم زيات خطرناک دي!

حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ ابْنِ حَجْرٍ مَكِّي شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ليكي: کوم اَمْرَدِ چه د ښځو نه زيات ښکلې وي په هغه کبښ فتنه هُم زياته وي، ځکه چه د هغه سره د ښځو په نسبت د بدئ [یعنی بد فعلی] زيات امکان وي ځکه د هغه سره تنهائي [یعنی یواځې کیدل] بدرجه اولی حرام دي. (مُلَخَّصٌ اَزَ الرَّوَا جِزَ عَنِ افْتِرَافِ الْكِبَائِرِ ج ۲ ص ۱۰) د احنافو په نزد که شهوت نه وي نو د اَمْرَدِ سره تنهائي حرامه نه ده. بیا هُم د بعضو شوافعو په نزد د اَمْرَدِ سره تنهائي اختیارول مُطْلَقاً حرام کیدل مونږ ته د احتیاط درس راکوي.

د آمرَد سره ۱۷ شیطانان

حضرت سَيِّدُنَا سُفْيَانُ ثُورِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ يو حَمَام ته داخل شو، نو د هغوئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خوا ته يو آمرَد يعني يو بي گيرې هلك راغي نو وټې فرمائيل: دا زما نه لرې كړئ ځكه چه زه د هرې بنځې سره يو شيطان او د هر آمرَد سره ۱۷ شيطانان وِينم. (ايضاً)

آمرَد ”اور“ دې

خوبرو خوبو اسلامي ورونږو! اللهُ عَقَّارٌ عَزَّوَجَلَّ دِ مَوْبِرِه د اور د عذاب نه په حفاظت كښ وساتي او د آمرَد د گناهونو نه ډك نزيكت نه د موبره ټول عُمر وساتي. امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. پخه اِرادَه وكړئ چه د بدنظري د آفت او د آمرَد د نزيكت د مصيبت نه به په هر حال كښ اِنْ شَاءَ اللهُ تعالی خپل حفاظت كوو. د دعوتِ اسلامي د اِشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَه چاپ شوي د ۵۰۳ صفحو كتاب ”غيبت كى تباہ كاريان“ صفحه ۲۳۹ كښ دي: خبردار! آمرَد خو اور دې اور، د آمرَد نزيكت، د هغه سره دوستي، د هغه سره ټوكې ټقالي كول، د هغه سره كُشتي او مستي كول او غاړې وركول جَهَنَّم ته د تَللو باعث جوړېدې شي. د آمرَد نه لرې اوسيدو كښ خير دې

اگرچه د هغه غريب هيڅ قصور نشته، د امرد کيدو په وجه د هغه زړه ازارول هُم نه دي پکار، خو د هغه نه ځان بچ ساتل بېحده ضروري دي. هيڅ کله امرد په سکوتر باندې ځان پسې شا ته مه کښنوی او پخپله هُم په هغه پسې شا ته مه کښينئ ځکه چه که اور شا ته وي او که مخې ته وي د هغې تودوالي به په هر صورت در رسي. که شهوت نه وي نو بيا هُم امرد له غاړه ورکول محَلِ فِتْنه (يعني د فساد ځای) دې او د شهوت کيدو په صورت کښ غاړ ورکول بلکه لاس ورکول (هُم حرام دي) بلکه فقها ئے کرام رحمہم اللہ تعالیٰ فرمائي: امرد ته په شهوت کتل هُم حرام دي. (دُرِّمُخْتَار ج ۲ ص ۹۸، تفسيراتِ احمدیہ ص ۵۵۹) د هغه د بدن هرې حصې تر دې چه د هغه د لباس نه هُم نظر بچ ساتی. د هغه په تصوّر که شهوت پيدا کيږي نو د دې نه هُم ځان ساتی، د هغه د ليک يا د هغه بل يو خيز ته په کتلو که شهوت پيدا کيږي نو د هغې نه هُم د خپل نظر حفاظت ساتی، تر دې چه د هغه کور ته هُم مه گوری. که د هغه پلار يا مشر ورور ته کتلو سره د هغه خيال درځي او شهوت پيدا کيږي نو هغوي ته هُم مه گوری.

د آمرَد سره ۷۰ شیطانان

د آمرَد په ذریعہ د شیطان عیَّار او مگار د تباہ کونکي وار په باره کښ زما سردار اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: منقول دي چه: د زبانه سره دوه شیطانان وي او د آمرَد سره آویا [شیطانان وي].

(فتاویٰ رضویہ، ج ۲۳، ص ۷۲۱)

آمرَد خوریا خان سره مه اوباسه

یو کس د کروړاؤ حنبلیانو د عظیم پیشوا حضرت سیدنا امام احمد بن حنبل رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په خدمت کښ حاضر شو. د هغه سره یو ښکلې هلك وو. هغوئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ترې تپوس وکړو چه: دا تا سره خوک دې؟ عرض ئې وکړو: ”دا زما خوریا دې.“ هغوئي ورته اوفرمائیل چه ائنده د پاره دا زما خوا ته مه راوله او دې ځان سره لارې ته مه اوباسه چه دا او تا نه پیژندلو والا [یعنی چه خوک تاسو نه پیژني هغوئي] بدگمانی نه کوي. (الرواچ ج ۲ ص ۱۲)

پرهیزگاره هم نخبلي

یو بزرگ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته یو ځل شیطان اووئیل: د دُنیا د مال د محبَّت نه بچ کیدو کښ خو ستاسو په شان خلق کامیاب شي، خو

زما سره د آمرّد د کشش داسې جال دې چه په دې کښ غټ غټ
پرهیزگار نه نخبلووم.

د آمرّد د فتنې نه ځان ساتئ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! آمرّد يعني بې گيرې هلك كښ عام
طور د سړي د پاره ككش وي، په دې كښ پخپله آمرّد بې قصوره
دې او په دې باره كښ د هغه زړه ازارول كناه ده. بس سړي ته
پكار دي چه د هغه نه محتاط اوسي. بزرگان دين رحمۃ اللّٰه تعالٰی د آمرّد
نه د لرې اوسيدو سخت تاكيد كړې دې څنگه چه د دعوت اسلامي
د اشاعتي ادارې مکتبۀ المدینه چاپ شوي د ۱۰۱۲ صفحو كتاب،
”جهنم ميں لے جانے والے اعمال“ (جلد ۲) صفحه ۳۱ نه ۳۲ پورې
كښ دي چه: په هُم دې وجه صالحينو رحمۃ اللّٰه تعالٰی آمرّد (يعني بې گيرې
هلکانو) ته (بې د شهوت هُم) د كتلو، د هغوئي سره د خلط ملط (يعني
گډوډ) كيدو او (كه شهوت نه كيږي نو بيا هُم) د هغوئي سره د ناستې نه
د بچ كيدو متعلق مبالغه فرمائيلي ده. (يعني د بچ كيدو ډير زيات تاكيد
ئې فرمائيلې دې)

د شهوت پیژندل

د هلك په لیدلو هغه ځان ته د راجوختولو یا د ښکلو خواهش کیدل، دا د شهوت نښې دي. خو ډیر وړوکې ماشوم بغیر د شهوت نه ښکولو کښ باک نشته.

د شهوت نه د بچ کیدو ۱۲ مدني ګلونه

❶ که د ګیرې والا یا بې ګیرې کس بلکه ځناور ته هم په کتلو کښ شهوت راځي نو کتل ورته حرام دي ❷ د څاروو، ځناورو او مرغو شرمګاه او د هغوئ د یو ځای کیدو یعنی ”د کوروالي“ بلکه د مچانو او خزندګانو ”د کوروالي“ تماشې هم په ګنده خوند سره کتل ناجائزه او ګناه ده، په داسې موقع فوراً سترګې اړول پکار دي بلکه چه څنګه د دې ”آثار“ محسوس شي نو فوراً د هغه ځای نه لرې کیدل پکار دي ❸ څوک چه څاروي یا مرغی یا چرګې خرڅوي یا ئې ساتي هغوئ ته په دې باره کښ ډیر زیات احتیاط کول پکار دي ❹ که شهوت پیدا کیږي نو په لمانځه کښ هم په صف کښ د امر د سره یو ځای ودریدل نه دي پکار ❺ په درس او اجتماع

وغيره کښ هُم د اَمَرْد سره نږدې مه کښينئ ﴿٦﴾ که په اِجْتِمَاع
 کښ د لمانځه په صف کښ اَمَرْد خوا له درشي او لَمُونُخ مولا نه وي
 شروع کړې او د شَهَوْت اندېښنه وي نو هغه مه لږې کوئ بلکه تاسو
 پخپله د هغه ځای نه لږې شی ﴿٧﴾ اَمَرْد ته کتلو سره چه د چا شَهَوْت
 پيدا کيږي هغه ته د اَمَرْد نه د خپل نظر حفاظت کول واجب دي او د
 داسې ځای نه هُم بچ کيدل پکار دي کوم ځای چه اَمَرْد هلکان وي
 ﴿٨﴾ په سائیکل باندي مخکښ يا شا ته څوک غير اَمَرْد [يعني غټ سږې]
 هُم داسې کښينول چه د هغه د ورانه سره زنګون وغيره لږي مناسب
 نه دي ﴿٩﴾ د شَهَوْت کيدو باوجود څوک ځان سره په سکوتر يا سائیکل
 مخکښ يا وروسته کښينول حرام دي ﴿١٠﴾ احتياط هُم دې کښ دې
 چه د ډبلې سَوْرلۍ په دوران کښ پير څادر وغيره په مينځ کښ داسې
 اينښودل پکار دي چه د دواړو د بدن هره حصه د يو بل نه داسې جُدا
 وي چه د يو د بدن تودوالي بل ته نه رسي، د دې باوجود که چا ته
 شهوت کيږي نو فوراً د سکوتر ودروي او جُدا د شي گټي گنهگار به
 وي ﴿١١﴾ په سکوتر باندي د درې سَوْرلو يو بل پورې جوخت
 کښينا ستل سخت ناخوبښه کار دې او د حادثې د خطرې په وجه زمونږ

په وطن پاکستان کېنې قانوناً جرم هم دې ﴿۱۲﴾ په څه ځای کېنې چه سړي په يو بل پسې شاته جوخت ولاړ وي نو په داسې گنډه يا قطار کېنې قصداً [يعني اړادتا] د شامليدو نه بچ اوسئ او که [په داسې حالت کېنې] شهوت محسوسېږي نو حرام دي. ياد ساتئ! څوک چه ځان د شيطان نه محفوظه گنډي، نو وگنډئ چه شيطان د هغه خلاف کامياب شوې دې.

په گنډه کېنې يو کس ته هم ننوتل نه دي پکار

په گنډه يا قطار کېنې چه کله د شا طرف نه ديکې لکي نو امرد ته فوراً د هغه ځای نه وتل مناسب دي بلکه کوم ځای کېنې چه داسې گنډه وي چه بدنونه د يو بل سره لکي رالکي هلته امرد ته هډو ننوتل نه دي پکار چه چرې د هغه په وجه څوک ”گنډگار“ نه شي. چه کله هم څه څيز تقسيمېږي يا د چا د ليدلو د پاره يا هغه سره د ملاقات د پاره ديکې لکي رالکي په داسې موقع باندې امرد او غير امرد ټولو ته احتياط کول پکار دي. هر يو پوهېږي چه کعبه الله ته ننوتل ډير غټ سعادت دې خو په داسې موقع باندې هم په گنډه کېنې د ننوتلو نه د بچ کيدو په تاکيد کېنې صدر الشريعه

[حضرت مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي] رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: ”که زبردست [يعني طاقتور] سړې (کعبه الله ته د داخلیدو په وخت کښ د زور اخستو او چیتیدلو نه) پخپله بچ هم شو نو نورو خلقو ته به [ځان له د لارې وپستلو د پاره] دیکې ورکوي او تکلیف به ورکوي او دا جائز نه دي.“ (بهار شریعت ج. ۱، ص ۱۱۵۰) په طواف کښ حجرِ اسود بڼکول د سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه ثابت دي خو د هغې د پاره په گنډه کښ د ننوتلو په منع کښ اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي چه: د دې د پاره ”مه نورو ته تکلیف ورکوه او مه ځان ته زور او تکلیف ورکوه“ بلکه په لاسو ورته اشاره وکړه او هغه [يعني لاسونه] بڼکل کړه. الخ. (فتاویٰ رَضَوِيَّة، ج. ۱۰، ص ۷۳۹) بهر حال په گنډه کښ ننوتلو نه ځان ساتل پکار دي چه چرې زمونږ په وجه چا ته تکلیف ونه رسي. ما پیر پوهه اسلامي ورونږه لیدلي دي چه د گنډې په موقع لرې ولاړ وي، هر یو ته هم داسې کول پکار دي. که چرې څوک په گنډه کښ گیر هم شي نو د دیکو وهلو شروع کیدو نه مخکښ د بهر وتلو ترکیب کول پکار دي خو د دې خبرې خیال ساتل پکار دي چه د وتلو په وخت کښ چا ته تکلیف ونه رسي.

د امام اعظم د امرد په باره کښ طرز عمل

حضرت سیدنا امام محمد رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ چه کله د سیدنا امام اعظم ابو حنیفه رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ په خدمت کښ د علم حاصلولو د پاره حاضر شو نو گیره ئې نه وه راغلي او ښکلې امرد وو، نو سیدنا امام اعظم ابو حنیفه رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ورته حکم وکړو چه مخکښ قرآن پاک حفظ کړه، هغوئ یوه هفته پس د علم دین حاصلولو د پاره حاضر شو، بیا ئې ورته اوفرمائیل چه: ما وئیلی وو مخکښ حفظ وکړه خو تاسو بیا راغلی! هغوئ عرض وکړو چه: حضرت صاحب! ستاسو په حکم مې عمل وکړو او حفظ مې وکړو. صرف یوه هفته کښ د حفظ کولو ئې چه واوریدل نو امام اعظم رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ د هغوئ د پوهې او قوت حافظه نه بېحده متاثره شو خو د هغوئ په کشش کښ د کمي راوستلو د پاره ئې د هغوئ والد صاحب ته اوفرمائیل چه: د ده سر وخریه او زرې جامې ورواغونده، هغوئ سر وخرئیلو او حاضر شو خو بیا هم د الله تعالی د ویرې سیدنا امام اعظم ابو حنیفه رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ هغوئ مخې ته نه کښینولو بلکه خپلې شاته یا د ستنې شاته به ئې کښینولو او سبق به ئې ورته وئیلو د پاره د دې چه نظر مې پرې نه

پریوٹی . (مُلْتَقَطًا مِنَ الْمُنَاقِبِ لِلْكَرْدِيِّ ج ۲، ص ۱۴۷، ۵۵۱، رَدُّ الْمُنْحَارِ ج ۹ ص ۶۰۳، شذرات الذهب لابن العبار ج ۲ ص ۱۷)

آنکھوں میں سرِ حشر نہ بھر جائے کہیں آگ

آنکھوں پہ مرے بھائی لگا قفلِ مدینہ (وسائلِ بخشش ص ۱۱۶)

دکھ نہ شی چرے اور نہ پہ قیامت کنبں دوارہ سترگی
ورورہ ولگو پہ سترگو باندے قفلِ مدینہ

د امرد پیژندل

د دے ایمان تازہ کوونکی حکایت نہ د مُدَرِّسینو [یعنی اُستازانو] سرہ سرہ امردانو ته هُم د عبرت درس حاصلول پکار دی. امرد ته عام طور د خپل امرد کیدو احساس نہ وی. د چا گیره چه تر خو پورے بنه بنکاره او گنره نه شی هغوئی عام طور امرد وی. بعضی د ۲۲ کالو د عمره پورے امرد وی او د بعضو په مخ گنره گیره نه راخی نو هغوئی د ۲۵ کالو یا د دے نه هُم د زیات عمره پورے امرد وی. د امرد نه علاوه هُم که یو سړي مَثَلًا د امرد مشر ورور یا پلار یا نیکه ته په کتلو شهوت پیدا کیږي او د ”کنده خوند“ سره بیا بیا د

هغه طرف ته سترگي پورته کيږي نو اوس کوم کس ته چه گوري
که هغه بُوڊا وي نو بيا هُم ورته په شَهوتِ کتل حرام دي.

ديکھنا ہے تو مدینہ ديکھئے قهرِ شاہی کا نظارہ کچھ نہیں

که وينی نو مدینہ اُویني هیخ خیز نه دي د شاهی محل نظارہ

آمرد ته تحفه ورکول څنگه دي

د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوي د ۳۹۷
صفحو کتاب ”پردے کے بارے میں سوال و جواب“ صفحه ۳۳۰ نه يو
فائده سوال او جواب او گوري: سوال: د سري د شَهوتِ په وجه آمرد
سره دوستي ساتل او هغه ځان سره نور عادت کولو د پاره هغه ته
تحفه او دعوت ورکول څنگه دي؟

جواب: داسې دوستي کول ناجائزه او حرام دي بلکه فقہائے کرام
رحمہم اللہ تعالیٰ فرمائي چه: ”آمرد ته شَهوتِ سره کتل هُم حرام دي.“ (دُرِّ
مُختار ج ۲، ص ۹۸، تفسیراتِ احمدیہ ص ۵۵۹) او د شَهوتِ په وجه آمرد ته تحفه
ورکول يا هغه ته [د طعام وغيره] دعوت ورکول هُم حرام او جَهَنَّم ته
بو تلونکي کار دي.

”مُحْتَاط بِنْدَه خُوشحَال اُوسِي“ د ۱۹ حُرُوفُو په نِسْبَت د اَمْرَد د پَارَه ۱۹ مَدَنِي كُلوَنَه

(د دې وړاندې كړو احتياطونو په وجه بې د شرعي مَصْلَحْتَه مور و پلار يا د
كور نور كسان مه خفه كوئ)

❀ د هلك د پاره خير په هُم دې كښ دې چه د خپل عُمر نه
زيات عُمر والا سړي نه لرې اوسي. ډير نازك دور دې مَعَاذَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ
نن صبا د ”پلار او لور“ او د مشر او كشر سكه ورونږو په خپل
مينخ كښ هُم د ”گنده مُعاملاتو“ لږزونكي خبرونه اوريدې شي
❀ يقيناً هر غټ كس د وړوكي په حق كښ ”بد“ نه وي، خوبيا
هُم تاسو د كوم يو ”غټ كس“ سره د دوستۍ جوړولو په وجه هغه او
خپل ځان د بربادۍ په خطره كښ مه اچوئ ❀ بِالِغَانِ اَمْرَد هلكان
د هُم په خپل مينخ كښ په آزادۍ ساتلو يو بل له غاړې وركولو، او يو
بل پورته پورته كولو، د يو بل راپرزولو، د يو بل په غاړه لاس اړولو او
ځان ته د راجوختولو وغيره په حركتونو د شيطان په لاسو كښ نه
لوبيري. د شَهْوَت سره د اَمْرَد داسې حركتونه هُم حرام دي ❀ بې د
شرعي مَصْلَحْتَه د ځان نه غټو كسانو سره ”ډيره زياته د خوش

اخلاقئ“ مظاهره مه کوی، گنې په ”ازمینت“ کښ پریتې شی
 ❀ که کوم یو ”غت کس“ باندې پوهه شی چه تاسو سره غیر
 ضروري زړه لگوي، بیا بیا تحفې درکوي، ستاسو بې ځایه صفتونه
 کوي او داسې کولو سره تاسو ته ”کشر ورور“ هم وای نو اگر که
 هغه ستاسو استاذ هم وي نو د هغه نه ځان ډیر په احتیاط کښ
 ساتئ ❀ امرد ته (د ۲۲ کالو نه وړوکی ته او که د ۲۵ کالو یا د دې نه د
 زیات عمر باوجود ښکلې امرد وي نو هغه ته هم) په مدني قافله کښ د
 سفر اجازت نشته، که کوم یو غت اسلامي ورور ئې د ځان سره په
 سفر د بوتلو د پاره ضد وکړي او د هغه د سفر خرچه هم وړاندې
 کړي نو د مدني مرکز د حکم ممانعت طرف ته د هغه توجه
 وگرځولې شي او که بیا هم ضد کوي نو د هغه ”غت“ نه ډیر
 محتاطه شی ❀ د غتو اسلامي ورونرو نه بېشکه بالکل جدا اوسئ
 خو فضول د چا په باره کښ بدگمانئ کولو او په غیبتونو او تهمتونو
 کښ اخته کیدو او د مدني ماحول خرابولو والا حرکتونو باندې
 خپل آخرت مه خرابوئ ❀ [امر د] د اختر په ورځ هم خلقو ته
 غاړه نه ورکوي، خو څوک رتئ مه بلکه په حکمت عملئ سره ترې

اخوا ديخوا کيږئ، امرد د هُم يو بل ته غاږه نه ورکوي ❀ د مور او پلار او نيا او نيکه وغيره او د خاندان د نورو بوداگانو نه علاوه د چا سر او بڼپې وغيره مه زور کوي، او څوک اسلامي ورور خپل سر يا بڼپو زور کولو او لاسونو بڼکلولو ته مه پرېږدئ ❀ د کوم يو پرهيزگاره کس، اگرکه خپل کس بلکه که اُستاز هُم وي احتياط هُم دې کښ دې چه د يو غټ کس سره هُم بلکه امرد هُم د امرد سره د تنهائي [يعني يواځې کيدو] نه ځان ساتي. خو که څه مانع [يعني رُکاوت] نه وي نو د پلار يا سکه مشر ورور وغيره سره په تنهائي کښ باک نشته ❀ په مدرسه وغيره کښ چه کله ډير کسان په يوه کوټه کښ اوده کيږي نو امرد او غير امرد ټولو ته پکار دي چه د پاڅامې [يعني پرتوک] د پاسه لنگ وتړي او که نه وي نو يو څادر د راتاوهي او د پردې د پاسه پرده د کوي، د هرو دوو کسانو په مينځ کښ مناسب فاصله ساتئ او که کيدې شي نو په مينځ کښ څه بالښت يا بيگ وغيره غټ څيز د رُکاوت په طور گرځدئ. په کور کښ بلکه يواځې هُم د پردې د پاسه پرده کولو سره د اوده کيدو عادت جوړ کړئ، په مَدني قافله او اجتماع وغيره کښ هُم د اوده کيدو په

وخت کښ هُم داسې کویږي ❀ چه کله هُم کښينئ د پردې د پاسه
 پرده لازمي کویږي ❀ ډول او سينگار مه کویږي. د هُم دې رسالې په
 صفحه ۳۴ کښ ورکړي شوي د امام اعظم ابو حنيفه رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ د
 حکايت په رنرا کښ د امر د حلق کول (يعني سر خړئيل) هُم مناسب
 دي او که د سنټ په نيټ زلفې پرېږدي نو د نيم غوږ پورې ډي
 پرېږدي د دې نه ډ زياتې نه پرېږدي ❀ د زري د غاږو والا ښکلې
 عمامې په ځای د ارزان رخت [يعني د ارزانې کپړې] ساده وړه شان
 عمامه شريف او هغه هُم په ښائسته انداز د تړلو په ځای لږه سسته
 شان تړئ ❀ په عمامه شريف باندې د نعل پاک نقش وغيره مه
 لگوئ ځکه چه د هغې په وجه د خلقو سترگې متوجه کيږي او د
 بعضو د پاره د بدنظري باعث جوړيږي ❀ په مخ باندې کريم يا
 پاوډر وغيره بالکل مه لگوئ ❀ که ضرورت وي نو حتی الامکان
 ارزانې ساده شان چشمې استعمالوئ، د ستيلو وغيره ښکلي فریم والا
 چشمې مه اچوئ ځکه چه هغه د خلقو د پاره د بدنظري سبب
 جوړيږي شي ❀ د بدبوئي نه بچ کيدل پکار دي، لهدا عطر
 بېشکه لگوئ خو داسې چه د هغې خوشبو نه خوريږي ❀ د خپلو

جامو وغيره په انداز کښې د هر هغه مُباح خيز (يعني جائز خيز چه کول ئې نه ثواب او نه گناه وي مثلاً استري کړو جامو وغيره) نه هُم د ځان ساتلو کوشش کوئ چه د هغې په وجه خلق مُتَوَجِّه کيدې شي او مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ په گناه کښې اخته کيدې شي. (امام اعظم رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د خپل اَمْرَد شاگرد د پاره د سر خرټيلو او د زړو جامو اغوستلو حُکم فرمائيلې وو. دا خبره ښه ياده لرئ)

مَدَنِي عرض: مور و پلار او اُستازانو وغيره ته هُم پکار دي چه د ذِکر کړې شوو مَدَنِي گلونو په رڼا کښې اَمْرَدانو ته د هر قِسم "فيشن او سينگار" نه د بچ کيدو تاکيد کوي.

د اَمْرَد نعت شريف لوستل

اَمْرَد ته د نورو سره په شريکه نعت شريف وئيلو نه بچ کيدل مناسب دي. چنانچه د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي د ۵۶۱ صفحو کتاب "ملفوظاتِ اعلى حضرت" ۵۴۵ کښې دي: عرض: [يعني سوال]: ميلادِ خواص (يعني نعت شريف وئيوونکي) سره که اَمْرَد شامل شي نو څنگه ده؟ ارشاد [يعني جواب]: "نه ده پکار." (ملفوظاتِ اعلى حضرت ص ۵۴۵) کاش چه! اَمْرَد صرف ځان له ځائ کښې يا صرف د خپل کور د کسانو په مخکښ نعت شريف وائي، اِنْ

شَاءَ اللهُ تعالیٰ ڊیر زیات کرم به کیری. د هر کس په مخکنی چه امرد نعت شریف وائی نو د بعضی خلقو د بدنظری نه بیج کیدل ډیر زیات مشکل شي او هسې هم په طرز او خوږ آواز وئیلو کنبی یو قسم جادو وي. د عاشق رسول د پاره خو په ځان له ځای کنبی د نعت شریف وئیلو څه بل شان مزه وي! —

دل میں ہو یاد تری گوشہ تنہائی ہو پھر تو خلوت میں عجب انجمن آرائی ہو

یواځې ناست یم تصوّر کنبی ستا سرداره نبی

هغه خلوت به څومره خوږ وي زما دلداره نبی

د هیند پریکتس عذاب

د نارینه یا زبانه هیند پریکتس کول حرام دي، په داسې کونکي باندي حديث شريف کنبی لعنت شوې دي. د فقيه ابو الليث سمرقندي رحمته اللہ تعالیٰ علیہ په بیان کړې شوي یو حديث پاک کنبی د ووه گنهگارو کسانو د عذاب تذکره ده په هغې کنبی یو مشت زنی کونکي [يعني د خپل موتي سره زنا کونکي] هم دې چه په ورځ د قيامت به الله تعالیٰ نه هغه ته د رحمت په نظر گوري او نه به هغه پاک کوي بلکه هغه ته به نیغ جهنم ته د تللو حکم ورکړې شي. (تنبيه الغافلین ص ۱۳۷) اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمته اللہ تعالیٰ علیہ د یو سوال په

جواب کښې ارشاد فرمائي: (مُشت زني [يعني د خپل مُوتي سره زنا] کونکې) گنهگار دې، عاصي دې، د اصرار په سبب د کبیره مُرتکب دې، فاسق دې. نور فرمائي: خوک چه مُشت زني کوي [يعني د خپل مُوتي سره زنا کوي] هغوئي که بې توبه کولو مړه شو نو په ورځ د قيامت به په داسې حالت کښې راپاڅي چه د هغوئي ورغوي به حامله (يعني بلارب) وي او د هغې په وجه به د خلقو په ډيره غټه گنډه کښې د هغوئي رسوايي کيږي. (مُلَخَّصٌ از فِتَاوَى رَضَوِيَّه، ج ۲۲، ص ۲۴۴)

برباده ځواني

د گناهونو د سيلاب هلاکتونه! د بې حيايي او بې پردگۍ طوفان، [د هلکانو او جينکو] گډ وډ تعليمي نظام، د بنځو او سپرو اختلاط يعني [په بازارانو، ودونو وغيره کښې د يو بل سره] گډو وډو کيدلو، په تي وي او په انټرنيت باندې فلمونو، ډرامو او شَهوت راپاروونکو نظارو، د رسائلو او جرائدو شَهوت پيدا کونکو مضمونونو وغيره د نن صبا ځلمې ليونې کړې دې! د حضرت سَيِّدُنَا زید بن خالد رضي الله تعالى عنه نه روايت دې: **”الْشَّبَابُ شُعْبَةٌ مِّنَ الْجُنُونِ“** يعني ځلمي توب د ليونتوب يوه شُعبه ده. (مُسْتَدْرَأُ الشَّهَابِ ج ۱ ص ۱۰۰ حديث ۱۱۶) د نن صبا ځلمي نه شيطان خپل دائره مضبوطه راتاو کړي ده، اگرکه

هغه په ظاهره لمونځ گزاره او د سنتو پابند ښکاري، خو د خپل شهوت پوره کولو د پاره سرگردانه گرځي، معاشره ئې د غلط رسم و رواج په وجه په واده کښ غټ رکاوت جوړه شوي ده، امتحان، سخت امتحان دې خو د امتحان نه تښتيدل د نارينه کار نه دې. په صبر کولو اجر گټل پکار دي ځکه چه که شهوت خومره ډير تنگول کوي هغه همره به په صبر باندي اجر هم زيات حاصليري. که چا د شهوت پوره کولو د پاره ناجائزه ذريعي اختيار کړې نو د دواړو جهانو نقصان او جهنم ته بوتلونکي کار دي. حضرت سيدنا ابو درداء رضي الله تعالى عنه فرمائي: ”د شهوت د يو ساعت پيروي [يعني منل] د اوگرده غم باعث وي.“ (الزهد الكبير للبيهقي ص ۱۵۷ حديث ۳۴۴)

د حياء پيغام

د دې ليک په دوران کښ مې د حياء نه بدن او قلم ريږي، خو زما دې گزارشاتو ته څوک بې حيايي نه شي وئيلي بلکه دا خورسا د حياء درس دې. ”الله تعال هر څه ويني.“ د اد هغوئي د پاره پيغام دې څوک چه د ايمان لرلو باوجود په خپل زعم فاسد (يعني غلط خيال) کښ ”په پټه“ د بې حيايي کار کوي. آه! گنده ذهن لرونکي ډير ځلمي او پيغلي په واده کښ د رکاوت په وجه په خپلو لاسو خپله

ځواني بربادول شروع کړي. په شروع کښ اګرکه خوند هُم ورکوي، خو کله ئې چه سترګې وغړيږي نو اوبه د سره اووښتي وي. ياد ساتئ دا فعل [يعني دا کار] حرام او گناه ده او په حديثِ پاك کښ داسې کونځي ته ”ملعون“ [يعني لعنتي] وئيلې شوې دې او هغه د جَهَنَّم د دردناک عذاب حقدار دې. آخرت ته ئې هُم خطر ده او په دُنيا کښ هُم د دې ډير زيات سخت نقصانونه دي، دې غير فطري عمل سره صحت هُم تباہ او برباد شي.

يو ځل چه دا عمل وکړي نو بيا ئې زړه غواړي، مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ چه يو څو ځله ئې وکړي نو پرسوب ورسره پيدا شي او د آلي [يعني د شرمگاه] نرم او نازک رگونه په سُوليدو سُوليدو زور واخلي او سست پريوځي او پتې ئې بېحده حسّاسې شي او آخر خبره دې حد ته راوړسي چه د معمولي بدنظري سره بلکه د سوچ راوستلو سره ئې مني خارجيږي، بلکه د جامو سره سُوليدو باندي ئې هُم مني ضائع کيږي. ”مني“ د هغه وينې نه جوړيږي، کومه چه ټول بدن ته د خوراک رسولو نه پس پاتې شي. چه دا په کثرت سره خارجيږي نو

وينه به بدن ته خوراك څنگه ورسوي؟ نتيجه ئې دا وي چه د ټول بدن نظام تباھ او برباد شي.

د هيند پريکټس ۲۶ جسماني آفتونه

﴿۱﴾ زړه کمزورې کيدل ﴿۲﴾ معدۀ ﴿۳﴾ ځيگر او ﴿۴﴾ پښتورگي [يعني گُردي] خرابيدل ﴿۵﴾ نظر کمزورې کيدل ﴿۶﴾ غوږونو کښ شنگارې کيدل ﴿۷﴾ په وړه وړه خبره غصه راتلل ﴿۸﴾ سحر پاڅيدو سره بدن کښ سستي ﴿۹﴾ په جوړونو کښ درد او سترگې چخني چخني ﴿۱۰﴾ د ”مني“ د نري کيدو په وجه لږ لږ لمدوالي مسلسل بهيدل، [د متيازو] په نلکې کښ د مسلسل لمدوالي په وجه هغه سخا کيدل او بيا د هغې په وجه کله کله زخم کيدل او په هغې کښ نو کيدل ﴿۱۱﴾ په شروع شروع کښ په متيازو کښ معمولي سوې ﴿۱۲﴾ بيا مواد راوتل ﴿۱۳﴾ بيا په سوزيدو کښ زياتوالي ﴿۱۴﴾ تر دې چه د زاره سوزاک (يعني په متيازو کښ د سوي او نو راتلو) سره سرې د ژونده دومره تنگ شي چه د مرگ خواهش لري ﴿۱۵﴾ ”مني“ د نري کيدو په وجه بې د څه سوچه د متيازو نه مخکښ يا پس په متيازو کښ وتل. دې ته ”جريان“ هم

وايي، چه د ډيرو سختو مرضونو جرړه ده ﴿١٦﴾ د اندام [يعني د تشو بولو د آلې] كزېدل ﴿١٧﴾ د اندام [يعني د تشو بولو د آلې] سستيدل ﴿١٨﴾ جرړه ئې كمزوري كيدل ﴿١٩﴾ د واده قابل نه پاتې كيدل ﴿٢٠﴾ كه په جماع كښن كامياب هم شو نو د اولاد اميد ئې نه وي ﴿٢١﴾ په ملا كښن درد ﴿٢٢﴾ مخ زير ﴿٢٣﴾ سترگې ننوتې ﴿٢٤﴾ شكل يروونكې ﴿٢٥﴾ تپ دق (يعني تي بي، زړه تبه چه عام طور د سگي د خرابيدو په وجه وي) ﴿٢٦﴾ ليونتوب

هيند پريكتس كيونكي هر پينځم كس ليونې

د يو خبر مطابق چه د تي بي د زرو [١٠٠٠] مريضانو په اسبابو غور وكړې شونو دا نتيجه اوتله چه ٤١٤ د مُشت زنى [يعني د خپل لاس سره د زنا] په وجه، ١٨٦ د جماع [يعني د كوروالي] د زياتي په وجه او باقي د نورو وجوهاتو په وجه په تي بي كښن اخته شوي وو. د ١٢٤ ليونو چه معلومات وكړې شونو بنكاره شوه چه په هغوئي ٢٤ (يعني تقريباً هر پينځم كس) په خپلو لاسو د ”مني“ خارجولو په وجه ليونې شوې وو.

”صبر شه“ د پینځه حروفو په نسبت

د دې گناه نه د پچ کیدو ۵ روحاني علاجونه

په حُسنِ اِعْتِقَاد او بڼه نِيَّت چه څوك هُم دا اعمال كوي
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تعالی د هیند پریکتس د مُصِیبت نه به خلاصې مومي
﴿۱﴾ چه هر یو (بڼځه یا سرې) **مَعَاذَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** په دې گنده فعل کښ
اخته وي، دوه رکعاته **صَلُوٰةُ تَوْبَةٍ** د وکړي او د زړه په صدق د توبه
اوباسي او د آئنده د پاره د دې گناه نه کولو پخه وعده وکړي او په
توبه باندې د اِسْتِقَامت د پاره د په ژړا او زاری دُعا وکړي **﴿۲﴾** په
کثرت سره د روژې نیسي، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی شَهَوَت به ئې مغلوب (یعني
کنترول) شي **﴿۳﴾** مسلسل د ۴۱ ورځو پورې د ۱۱۱ ځله د **يَا مُؤْمِنُ**
وظیفه وکړي (اول آخر د ترې درې درې ځله دُرود شریف ولولي) **﴿۴﴾** د
اوده کیدو په وخت کښ په ملاسته ملاسته د **يَا مُهَيِّتُ** په وظیفه کولو
کولو کښ اوده کیرئ. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی فائده به وشي (چه کله هُم په
ملاسته ملاسته څه لولئ نو پکار ده چه بڼې مو راغونډېوي) **﴿۵﴾** هره
ورځ د (اول آخر درې درې ځله یا یو یو ځله دُرود شریف او) ۱۱ ځله **سُوْرَةُ**
الْاِخْلَاصِ لَوْلِي، شیطان به پرې سره د لښکره هُم **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی گناه

ونکړې شي تر خو ئې چه دا (لوستونکې) پخپله ونکړي. (د نيمې شپې ختميدو نه پس نه واخله د نمر د ورومبې څړيکې نه مخکښ پورې سحروي)

د ”يا کریم“ د شپږو هروفو په نسبت د دې ګناه نه د بچ کيدو ۶ تدبيرونه

﴿۱﴾ د امر د شوق لرلو د آفت، د بدنظري او د هيند پريکتس په عذاباتو او دنيوي نقصاناتو د غور کوي او ځان د [د دې خبرو] نه ډير ډير يروي. ﴿۲﴾ څوک چه شهوت تنگوي هغه د فوراً واده وکړي ﴿۳﴾ د واده والا کس [د ملک يا ښار نه] بهر د نوکړي يا کاروبار وغيره د پاره د څلورو مياشتو نه زيات د خپلې ښځې نه لرې اوسيدل (د ښځې او خاوند دواړو د پاره) ډير زيات خطرناک دي، که د لرې اوسيدو په وجه دواړه په دې بد فعل کښ اخته شي او خپله دنيا او آخرت برباد کړي نو عجه نه ده. اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ په فتاوى رَضَوِيَّه، جلد ۲۳، صفحه ۳۸۸ کښ فرمائي: بې ضرورته په سفر کښ زيات اوسيدل هيڅ چا له نه دي پکار، حديث شريف کښ حکم فرمائي شوي دې ”چه کله کار وشي نو د سفر نه زر بيرته راشه.“ (مُسلِم ص ۱۰۶۳ حديث ۱۹۲۷) او که په وطن کښ ئې ښځه پريښي وي نو هغه

ته حُکم دې خومره [زر چه] کيدې شي په څلورو مياشتو کښ دننه دننه د بېرته راشي (ځکه چه امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه مسلمانانو ته هُم دا حُکم فرمايلې وو) ﴿٤﴾ د هر داسې کار او ځای نه د بچ اوسي چه د هغې سره شهوت زياتيري مثلاً په کومو کارونو يا ځايونو کښ چه د امر د سره مخامخ کيدل کيږي، د داسې موقعو نه د لرې اوسي ﴿٥﴾ [د هر نارينه نه د هغه] د ورندار، چاچي، مامي، د تره د لور او د ترور د لور شرعاً پرده ده، څوک چه معاذ الله د دوئي نه خپل نظر نه ساتي، آزادي ورسره ساتي، توقې تقالي ورسره کوي او د شهوت د زياتوالي شکايت هُم کوي هغه د بې وقوفو سردار دې ځکه چه پخپله په اور کښ لاس گږدي او بيا چغې وهي چه بچ مې کړئ لاس مې وسوزيدو! هُم دا حال د فلمونو ډرامو کتلو والا او د سندرو او سازونو اوريدلو والا دې ﴿٦﴾ د [مجازي] عشق و محبت د گناهونو ډکو قيصو او داسې نورو اخباري مضمونونو، بلکه د گنده خبرونو او د بنځو د تصويرونو نه ډکو اخبارونو لوستلو نه د ځان ساتي. گني د بدنظري نه ځان ساتل به ډير زيات مشکل شي. وائي چه: ”خود کرده راعلاج نيت“ يعني د خپلو کړو هيڅ علاج نشته. (د شهوت پرستۍ او د نارينه او زنانه د هيند پريکټس د

جُدا جُدا تباہو د نورو معلوماتو د پارہ د خلیفۃ اعلیٰ حضرت، مُبَلِّغِ اسلام،
حضرت مولانا عبد العلیم صدیقی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مختصر کتاب ”بہارِ شباب“ ولولئی

چھپ کے لوگوں سے کئے جس نے گناہ وہ خبردار ہے کیا ہونا ہے

کام زنداں کے کئے اور ہمیں شوقِ گلزار ہے کیا ہونا ہے

اراد مجرم بے پروا! دیکھ سر پہ تلوار ہے کیا ہونا ہے

ان کو رحم آئے تو آئے ورنہ وہ کڑی مار کے کیا ہونا ہے

(حدائقِ بخشش شریف)

پت مې چه خومره گناہونه کړي هغه خبردار دې راسره څه به کيږي
کارونه کړي د دوزخ ډ مونږه شوق د جنت لروچه څه به کيږي
اے بې پرواه مجرمه اوگوره لږ توره په سر ده راسره څه به کيږي
چرې رحمت که هغوئي وکړو گني سخته سزا ده راسره څه به کيږي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تُوبُوا إِلَى اللهِ! أَسْتَغْفِرُ اللهَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خوبرو خوبرو اسلامي ورونږو! د بیان په آخره کنډ د سُنَّتو فضیلت او

یو څو سُنَّتونه او آداب د بیانولو ثواب حاصلووم. تاجدارِ رسالت،

شَهْنشَاهِ نُبُوَّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائی: ”چا چه زما د سُنَّتو سره

مَحَبَّت وکړو هغه زما سره مَحَبَّت وکړو او چا چه زما سره مَحَبَّت وکړو
هغه به په جنت کښ زما سره وي.“ (ابن عساکر ج ۹ ص ۳۴۳)

سینه تیری سُنَّت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه می دِ شِی جوړه د سَنَتو مدینه خوره آقا
جنت کښ می خپل جوړ کره گاونډي خوره آقا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

”نوم د محمد خومره خور دې“ د ۱۸ حروفو په نسبت
د نوم اینودو په باره کښ ۱۸ مدني کلونه

❀ دوه فرامینِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِيهِ وَسَلَّمَ: (۱) د بنو [خلقو] په نومونو
نوم کېږدی (الْفَزْدَوْسُ بِمَأْتُوْرِ الْخُطَابِ ج ۲ ص ۵۸ حدیث ۲۳۲۹) (۲) د قیامت په ورځ به تاسو
ته ستاسو او ستاسو د پلارونو په نومونو غږ [یعنی آواز] کېږي لهندا خپل
ښه نومونه کېږدی (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ ج ۴ ص ۳۷۴ حدیث ۴۹۴۸) ❀ صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ
الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفْتِي مُحَمَّد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: د
ماشوم ښه نوم اینودل پکار دي، په هندوستان کښ د ډیرو خلقو
نومونه داسې دي چه د هغې هیڅ معنی نشته یا بدې معنې لري، داسې

وشي: دوئي جَنَّت ته بوڄي. عرض به وکړي: مونږ په څه عمل د جَنَّت قابل شو؟ فرمائي به: جَنَّت ته لار شئ ما حَلَف کړې دې چه د چا نوم احمد يا مُحَمَّد وي هغه به دوزخ ته نه ځي (فتاویٰ رضویه، ج. ۲۴، ص. ۶۸۷. اَلْفِرْدَوْسُ بِمَثُورِ الْخَطَابِ ج. ۵، ص. ۵۳۵ حدیث ۹۰۰۶) ﴿۳۰﴾ په تاسو کښ د چا څه نُقصان دې که د هغه په کور کښ یو مُحَمَّد یا دوه مُحَمَّد یا درې مُحَمَّد وي. (الطبقات الکبریٰ لابن سعد ج. ۵، ص. ۴۰) د دې حدیث پاك نقل کولو نه پس چه اعلیٰ حضرت رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ څه لیکلي دي د هغې خُلاصه ده: ځکه ما د خپلو ټولو ځامنو او وریرونو په عقیقه کښ صرف مُحَمَّد نوم کښنودو. بیا د نوم مُبارک د آدابو د حفاظت او د دې د پاره چه د ماشومانو پیژندگلو کیدې شي ځکه مې عُرف (یعني د غږ کولو نومونه) جُدا مُقرر کړل. بِحَمْدِ اللهِ تَعَالَى پینځه مُحَمَّد اوس هُم موجود دي او د پینځو نه زیات په خپله لار تلي یعنی وفات شوي دي. (مُلَخَّصٌ از فتاویٰ رضویه، ج. ۲۴، ص. ۶۸۹) د حُجَّةِ الْاِسْلَامِ اِمَامِ ابو حامد مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد غزالي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ خپل، د والدِ صَاحِبِ نَوْمِ او د نیکه صَاحِبِ نَوْمِ مُحَمَّد وو یعنی مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد مُحَمَّد د نارینه اولاد کیدو د پاره عمل: د حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ اَبُو حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ اُسْتَاذِ گرامی جلیل القدر تابعی اِمَامِ عَطَا رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ فرمائي: څوک چه غواړي چه د ښځې ئې په حمل کښ ځوی وشي، هغه ته پکار دي چه خپل لاس د حامله ښځې په خپته کښدي او اووائي:

که هلك دې نو ما د ده نوم مُحَمَّد کښیودو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْعَزِيزِ** ضرور به هلك کیري. (فتاویٰ رَضَوِيَّة، ج. ۲۴، ص. ۶۹۰) ❀ نن صبا د نوم وړانولو و با عامه ده او د مُحَمَّد نوم وړانول خو ډیره سخته تکلیف ورکونکي خبره ده. لهدا د هر هلك نوم مُحَمَّد یا أَحْمَد کیردئ او د عُرف یعنی غږ کولو د پاره ورله مَثَلًا بِلالِ رِضا، هِلالِ رِضا، جمالِ رِضا، کمالِ رِضا او زیدِ رِضا وغیره نوم کیردئ ❀ د فرښتو په مخصوصو نومونو نوم ایښودل صحیح نه دي، لهدا د چا نوم جبریل یا میکائیل وغیره مه کیردئ. فرمانِ مُصطَفی **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**: د ملائیکو [یعني فرښتو] په نوم، نوم مه کیردئ (شُعَبُ الْأَيْمَانِ ج ۶ ص ۳۹۴ حدیث ۸۶۳۶) ❀ محمد نبي، أحمد نبي، نبي أحمد نوم ایښودل حرام دي (مُلَخَّصٌ از فتاویٰ رَضَوِيَّة، ج. ۲۴، ص. ۶۷۷) ❀ چه کله هُم نوم کیردئ د دهغې په معنی غور [سوج، فکر] کوی، یا د یو عالم نه تپوس کوی، د بدو معنو والا نومونه مه کیردئ مَثَلًا د عَفُورُ الدِّينِ معنی ده: دین وړانولو [یعني ختمولو] والا، دا نوم ایښودل سخته بده خبره ده ❀ بد نومونه بد تاثیر لري چنانچه اعلى حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائی: ما د بدو نومونو سخت بد اثر پریوتل په خپلو سترگو لیدلي دي، ښه د سُنِّي شکل والا مې په آخري عُمر کښ "دین پوش او ناحق کوش" (یعني دین پتونکې او د ناحق د پاره کوشش کونکې) جوړ شوې لیدلې دې (مُلَخَّصٌ از فتاویٰ رَضَوِيَّة، ج. ۲۴، ص. ۶۸۱، ۶۸۲) ❀ د نوم اثرات په آئنده نسل کښ هُم ښکاره کیدې

شي، ”بهار شریعت“ جلد ۳ صفحه ۶۰۱ کتب حدیث نمبر ۲۱ دې: په
 ”صحيح بخاري“ کتب سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نه روايت دې، وائي:
 زما نيکه د رسول کریم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت کتب حاضر شو.
 حضور صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ترې تپوس وکړو: ستا څه نوم دې؟ هغوئي
 اووئيل: حَزْن. [حضور صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ] اوفرمايل: ته سَهْل ئې. يعني خپل
 نوم ”سَهْل“ کيرده چه د دې معنی ده نرم او ”حَزْن“ سخت ته وائي.
 هغوئي اووئيل: کوم نوم چه زما پلار ايښې دې هغه نه بدلوم. سعيد
 بن مسيب وائي: د دې نتيجه دا وشوه چه په مونږ کتب تر اوسه پورې
 سختي موجوده ده (بخاري ج ۴ ص ۱۵۳ حديث ۶۱۹۳) يسين يا طه نوم ايښودل
 منع دي (فتاوى رضويّه، ج ۲۴ ص ۶۸۰) مُحَمَّدُ يَسِينُ نوم هُم نه شي ايښودلې، خو
 غلام يسين يا غلام طه نوم ايښودل جائز دي په بهار شریعت حصه
 ۱۵ کتب ”د عقيقي بيان“ کتب دي: عبدالله او عبدالرحمن ډير ښه
 نومونه دي خو په دې زمانه کتب اکثر دا ليدلي شوي دي چه د
 عبدالرحمن په ځای خلق رحمن وائي او غير خدا ته رحمن وئيل حرام
 دي. هُم دغسې عبداخالق ته خالق او عبداالمعبود ته معبود وائي، په
 داسې نومونو کتب داسې ناجائزه بدلون کول بالکل نه دي پکار. هُم
 دغسې په ډير کثرت سره په نومونو کتب د تصغير (يعني وړوکي کولو)
 رواج دې يعني نوم داسې وړانوي چه د هغې نه سپکاوالي ظاهر يږي او

په داسې نومونو کښ تَصْغِير (يعني وړوکی والې) بالکل نه دي کول پکار. لهذا کوم ځای چه دا گمان وي چه په نومونو کښ به تَصْغِير کيږي دا نومونه د [هلته] نه گږدي نور نومونه د کينودې شي. (بهار شريعت ج ۳، ص ۳۵۶) کوم نومونه چه بد وي هغه بدلول او ښه نوم ايښودل پکار دي ځکه چه د نيانو تاجدار، خور مَدَنِي سردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به بد نوم (په ښه نوم) بدلولو. (سُنَنِ التِّرْمِذِي، ج ۴، ص ۳۸۲ حديث ۲۸۴۸) د يوې ښځې نوم ”عاصيه“ (يعني گنهکاره) وو، حُضُورِ پاك صاحبِ لَوْلَاك صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د هغې نوم بدل کړو او جميله ئې کينودلو (مُسْلِم، ص ۱۱۸۱ حديث ۲۱۳۹) داسې نومونه منع دي چه په هغې کښ په خپله ځله ځان ښه يادول يعني ”په خپله ځله خپل صِفَت“ بيانېږي. اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ارشاد فرمائي: **فَلَا تَزُكُّواْ اَنْفُسَكُمْ** مفهوم ترجمه کنز الایمان: ”نو خپل ځانونه پاك مه ښائي.“ (پ ۲۷، سورة النجم آيت ۳۲) اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د ”فُصُولِ عِمَادِي“ په باره کښ ليکي دي: هيڅ څوک د په هغه نوم، نوم نه گږدي چه په هغې کښ تَزْكِيه يعني د خپلې لوئي او صِفَت اظهار وي. (فَتَاوَى رَضَوِيَّة، ج ۲، ص ۶۸۴) په مُسْلِم شريف کښ دي: خور مَدَنِي سردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د ”بَرَّة“

(یعنی نیکہ بی بی) نومې بنحې نوم بدل کړو ”زینب“ ئې کینودو او وئې فرمائیل: ”خپلو ځانونو ته پخپله بڼه مه بنائې [یعنی مه وائې]. الله تعالی بڼه پوهیرې چې په تاسو کښ نیکو کار څوک دې“ (صحیح مسلم ص ۱۱۸۲ حدیث ۲۱۴۲) ❀ داسې نومونه جائز نه دي کوم چه د کفارو د پاره مخصوص وي. فتاویٰ رضویہ، جلد ۲۴، صفحه ۶۶۳ تا ۶۶۴ کښ دي: د نومونو یو قسم د کفارو سره مُخْتَص (یعنی مخصوص) دې لکه جرجس، پُطْرُس او یُوْحَنَّا وغیره لهدا داسې قسم نومونه مسلمانانو د پاره ایښودل جائز نه دي ځکه چه په دې کښ د کفارو سره مشابَهت دې. وَاللّٰهُ تَعَالٰی اَعْلَمُ ❀ غلام محمد او احمدجان نوم ایښودل جائز دي خو بهتر هُم دا دي چه د غلام یا جان الفاظ ورسره زیات نه کړې شي د پاره دې چه د مُحَمَّد او احمد نوم کوم فضائل په احادیث مبارکه کښ راغلي دي چه هغه حاصل شي ❀ غلام رسول، غلام صَدِیق، غلام علي، غلام حُسین، غلام غوث، غلام رضا نومونه ایښودل جائز دي.

په زرگاؤ ستونه زده کولو د پاره د مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَةِ دوه کتابونه (۱) د ۳۱۲ صفحو کتاب ”بهارِ شریعت“ حصه ۱۶ او (۲) د ۱۲۰ صفحو کتاب ”سُنَّتین اور آداب“ هدیه کړئ او ولولئ. د سُنَّتو د تَرْبِيَّت يوه

غوره ذریعہ د دعوتِ اسلامی پہ مَدَنی قافلہ کنب د عاشقانِ رسول
سرہ د سُنّتو دِک سفر ہم دِی.

سکینے سُنّتیں قافلے میں چلو لوٹے رحمتیں قافلے میں چلو
ہوں گی حل مشکلیں قافلے میں چلو ختم ہوں شامتیں قافلے میں چلو

زدہ کپڑی بنکی سُنّتونہ قافلہ کنب لارِ شے

وگتے دیر رحمتونہ قافلہ کنب لارِ شے

حل بہ موشی مشکلونہ قافلہ کنب لارِ شے

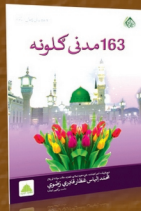
شی بہ لری آفتونہ قافلہ کنب لارِ شے

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّد

نيڪ او لمونڇ گزاره جوڀریدو د پاره

هر زیارت د ماڻنام د لمانڇه نه پس ستاسو په ځای کښ کیدونکي د دعوتِ اسلامي د سُنّتو ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے الٰهي د پاره د بنو بنو نیتونو سره ټوله شپه تیروی د سُنّتو د تربیت د پاره په مَدَنِي قَافِلو کښ د عاشقانِ رسول سره هره میاشت د دري ورځو سفر او هره ورځ د ”فِکْرِ مَدِينه“ په ذریعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوی او د هرې مَدَنِي میاشتي په یکم تاریخ ئې د خپل ځای ذمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړی.

زما مَدَنِي مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**. د خپل ځان د اصلاح د پاره په ”مَدَنِي انعاماتو“ عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پاره په ”مَدَنِي قَافِلو“ کښ سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدینه محلّه سوداگران زره سبزي منڊی، باب المدینه (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 7213

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net